

Проповед 226

Божията любов

Прочит: 1. Йоаново 3, 1 - 7

Скъпи братя и сестри,

Живеем в един свят, който е пълен с омраза, но неистово копнее за любов. Ние мислим и говорим за любовта, и често, дори в ежедневието си даваме сметка, че без любов животът ни би бил невъзможен - дори и в нашия свят, в който повечето хора считат, че могат да се справят сами и всичко е плод на собствените им усилия. Любовта е много повече от онова, което хората възприемат или мислят за нея. Когато написах в една от интернет търсачките думата *любов*, се появиха около 410 млн. резултати. Това може да ни покаже колко често се говори за любовта, колко се дискутира, колко е важна за хората. Ние се нуждаем от любов и се нуждаем не само от това да получаваме любов, но и от това да даваме любов, двете са еднакво важни. Един селянин се прибирал към дома си, но по пътя се натъкнал на необичайно високи преспи сняг. Поради многото сняг той се уморил и не можел да се придвижва нормално напред. Уморил се толкова много, че почти не можел да повдига краката си от умора, а неговият дом бил все още много далеч. Изведнъж видял до себе си една възрастна жена - лицето и било набраздено от мъка и страдание, само очите и блестели. Когато човекът не можел повече да върви напред, жената му подала ръката си, набръчкана от усилената работа, и чудното било, че така той се движел по-добре и по-сигурно, отколкото когато бил със свежи сили. От жената идвала необичайна топлота. Коя си ти - я попитал той - и откъде идваш? - Аз живея навсякъде, отговорила жената. - Значи не си човек? - попитал отново селянинът. Не - отговорила жената - аз живея сред хората. - Значи си мъката и тегобата, които придружават всеки човек по жизнения му път - констатирал човекът. Не - засмяла се жената - аз съм любовта, истинската любов. Тогава селянинът спрял за момент изненадан, погледнал сбръчканото лице, грубите ръце, бялата коса и прегърбената и стойка, и казал: Но любовта изглежда по съвсем друг начин. Тя пращи от красота и младост, има гримирано лице и начервени устни. - А, ти имаш предвид желанието, което понякога произлиза от любовта... Не, любовта е съвсем различна. Помисли за това кога срещаш истинската любов; помисли как си дошъл на този свят, кой се е грижил за теб ден и нощ, сменял е пелените ти, имал е безсънни нощи, кой е търпял несправедливости и е отговарял на неправдата с добро, кой е понасял трудностите на живота, кой е променил твърдото ти и егоистично сърце? Това е била любовта, истинската любов. - Имаш право, казал селянинът. - Истинската любов трябва да се справя с най-тежките задачи; сигурно затова съм толкова стара и сбръчкана, с груби ръце и уморено лице - продължила жената. Ако хората искат да живеят истински, трябва да им помогна да понесат товара и мъката, без които няма истинска любов. Трябва да ги направя силни, за да се научат да жертват за другите. Истинската любов е прегърбена от работа, белязана от мъка, но дава сила и издръжливост за пътя на човека в този живот. - Защо си отиваш от мен сега - попитал селянинът, виждайки че жената се готви да си тръгне. - Сега вече съм вътре в тебе, човече. И тя имала право - човекът не го чувствал, но хората около него го забелязвали. Това е истинската любов, тя е далеч от медийният си образ, но хората могат да я почувстват. Днес ще говорим за истинската любов и къде е началото и.

1. Какво е любов? Ето няколко дефиниции за думата любов: *Любовта е чувство на привързаност, грижа, привличане, симпатия, в някои случаи произлизащо или съпътствано и от сексуалното привличане. Най-общо това е потребността човек да бъде всеотдаен към друг човек. Любовта е дълбоко, неизразимо чувство, което се споделя от близки, влюбени, и такива, които имат интимни отношения.* Или в Български тълковен речник: *1. Чувство на самоотвержена и силна привързаност към някого, основано на кръвно родство, приятелство, разбирателство. 2. Склонност, пристрастие, предпочитание, привързаност към нещо.* Но какво е любов в действителност? Това е въпрос, на който не можем да отговорим много лесно. Нещо повече, това, което ние, хората, разбираме под любов, не отговаря съвсем на истинската любов. Човешката любов се проваля, когато дойдат трудностите, това, което този свят разбира под любов, е изкривено от човешки представи и разбирания. Истинската любов става по-силна, когато дойдат проблемите. Днешният текст ни говори за тази истинска любов.

2. Каква любов! Посланията на Йоан изобилстват с думи и напомнания за любовта. И той повтаря отново и отново колко голяма е любовта, която Бог ни е дал. Темата за Божията любов е голямата тема на Йоан. С такива думи започва и този пасаж: **"Вижте каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божи деца; а такива и сме."** Тази любов е впечатляваща, ни казва Йоан, тази любов е специална, няма друга такава. Любовта, която Бог ни е дал и ни дава, може да се види. Тя е видна през цялата библейска история, но най-вече става видна при Исус Христос. Помислете за това - в Исус Христос Божията любов слиза в плът и кръв и всеки може да я види и да я пипне. Затова и Йоан казва "вижте". Той не се притеснява да предизвика хората да дойдат и да видят любовта на Бога, напротив, казва им - вижте, елате и вижте, защото има какво да се види. Голямата Божия любов е видна в Исус Христос. Овчарите край Витлеем си казаха: **"Нека отидем тогава във Витлеем, за да видим това, което е станало, както Господ ни изяви."** Мъдреци от Изтока дойдоха да видят родената в плът и кръв Божия любов; Симеон искаше, преди да умре, да види бебето Исус; а после, когато Той порасна и започна своето служение, големи множества се стичаха за да видят Спасителя. Когато Исус беше разпънат, имаше свидетели, когато възкръсна - също. Навсякъде имаше хора които да видят. Божията любов е видна с идването на Исус Христос - тя става плът. Важно е да видим. Вижте каква любов! Вярата започва с виждането. Ако ние, хората, се вгледаме, ще видим каква любов Бог ни е изявил; и ако видим тази любов, ще видим един съвсем друг свят. Вижте Исус - изпратен в света, роден в обор, израснал в бедност, отхвърлен от хората, прикован на груб дървен кръст, изкупил греховете ни, възкръснал от гроба, за да ни подари вечен живот. Вижте каква любов! Няма друга такава любов. Тази любов, ако ние отворим очите си, за да я видим, може да ни промени, и то по един категоричен начин. Ние можем да станем, от деца на този свят, Божии деца. Ние се променяме и ставаме различни хора само благодарение на голямата и силна Божия любов. Любовта между двама човека в нашия свят е един символ на това какво прави голямата и силна Божия любов. Когато някой в този свят намери голямата си любов, изведнъж светът се обръща с главата надолу и нещата започват да се развиват по съвсем различен начин - започваме да мислим и да действваме по различен начин. Помислете каква трябва да е промяната, която трябва да има в нас, когато намерим любовта на Бога, когато се огледаме и видим, че това е единствената любов, която няма да ни разочарова, когато се огледаме и видим колко много ни обича Бог. Вижте любовта на Бога и променете живота си!

3. Деца на Бога. Хората, които са открили Божията любов, които са видели какво Бог е направил за тях и са осъзнали, че тази любов може да промени всичко в техния живот, стават Божии деца. Да станеш Божи дете е голяма привилегия и това означава, че не

само ти приемаш Бога за свой баща, но и че Той те приема за свое дете. Бог ни нарича свои деца. Очевидно е, че Йоан се гордее много с факта, че Бог е приел него или и хората около него, защото го повтаря, за да покаже на читателите, че той със сигурност се счита за дете на Бога: **"а такива и сме."** Ние сме Божии деца и това променя много. Да си Божие дете обаче има и своите недостатъци, ако могат да се нарекат недостатъци: **"Затова светът не познава нас, защото Него не позна."** Божиите деца са отхвърлени от този свят по една проста причина - те не искат да се движат по стандартите на този свят. Божиите деца имат и задължения: **"Възлюбени, сега сме Божии деца и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим, Какъвто е."** Ние трябва да станем подобни на Исус Христос. Това означава да се стремим да живеем живота, който Той живееше, да не допускаме греха в живота си и да обичаме хората около себе си така, че любовта ни да бъде видна. Какво означава да не допускаме греха в живота си?

4. Борбата срещу греха. Още следващият стих ни обяснява какво означава да бъдем Божии деца по отношение на греха. **"И всеки, който има тази надежда в Него, очиства себе си, както Той е чист. Всеки, който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие; и вие знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грях. Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава; никой, който съгрешава, не Го е виждал, нито Го е познал."** За много хора тези думи звучат смущаващо. Ние не искаме да грешим, но ни се случва; не желаем, но въпреки това, го правим. Грехът не господства над нас, но ни се случва да грешим. На пръв поглед изглежда, че Йоан отхвърля въобще възможността да се греша; така ли е обаче в действителност? Апостол Павел казва в послание към Римляните 7, 17 - 25: **"Затова не аз сега върша това, но грехът, който живее в мене. Защото зная, че у мене, т. е. в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам, но не и сила да го върша. Защото не върша доброто, което желая, а злото, което не желая, него върша. Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее у мен.... в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта?"** Това го казва апостол Павел, този, който беше мерило за ранната църква. Малко по късно той казва: **"Благодаря на Бога! Има избавление чрез Исус Христос, нашия Господ. И така, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с плътта - на греховния закон."** В тялото ни има различен закон. Но е важно да се стремим към чистотата и да се стремим да се отдалечаваме от греха. Тук Йоан гори за нещо, което е важно не само за хората от онова време, но и за хората днес; особено важно е то в методисткото богословие - това е пътят на освещението. Това означава, че когато намерим Исус Христос, ние не можем да се откъснем от греха, защото живеем в един грешен свят, но трябва да намразим греха. Ние вече не сме роби на греха, а деца на Бога; грехът се появява все още в живота ни, но епизодично и все по-малко. Ние трябва да се стремим по пътя си като християни да ставаме по-свети, все повече, с всеки изминал ден. Ние се борим с греха и го правим всеки ден и всяка минута. Няма нито секунда, в която ние да не се противопоставяме на греха - именно това ни прави Божии деца. Ако не се противопоставяте на греха и продължавате да го вършите с удоволствие, то може би все още не сте станали наистина Божии деца - Божиите деца мразят греха и се стремят да стават все по-свети ден след ден, да бъдат подобни на своя Господ, да са все по-близо до Него и все по-далеч от греха, те се стремят да бъдат свети.

5. Победата, която Бог ни дава. Въпреки този свят и въпреки господството на греха във всяко едно отношение, Бог не ни е оставил и не ни е забравил Той ни обещава не само, че ще ни подкрепя и дава сили, но и че ще ни даде победа над греха: **"Дечица, никой да не**

ви заблуждава: който върши правда, е праведен, и Христос е праведен." Бог ще ни даде възможност не само да се пазим от греха, но и да вършим правда. Ние сме призвани да показваме Исус Христос на този свят. Бог ни призовава не само да бъдем в защитна позиция и да се пазим от греха по всякакъв начин, както са го правили отшелниците например, отивайки в пустинята и живеейки сами и отделени от всички онези неща, които могат да им навредят. Бог ни призовава да станем свидетели на правдата. Да бъдем праведни, както Исус е праведен, защото това би било най-доброто свидетелство. Бог ни обещава победата - ние трябва само да пожелаем да Го следваме: **"Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола."** Божият син, изявената Божия любов, дойде и на кръста, за да умре за нашите грехове и по този начин, възкръсвайки и побеждавайки смъртта, разсипа делата на дявола по един категоричен начин. Бог ни дава победата и свидетелство за това е кръстът. Бог ни дава победата.

б. Видната Божия любов. Ние сме победители. Бог ни дава възможност да бъдем свидетелство за проявата на Божията любов. Ако ние наистина сме видели и получили проявената в плът Божия любов, това трябва да е видно в живота ни. Това означава, че хората трябва да видят в живота ни проявената Божия любов в най-елементарните неща, в нещата от ежедневието. Замислете се дали сте добро свидетелство за проявената Божия любов. Пазите ли се от греха? Стремите ли се към свят живот? Искате ли да сте част от Божието царство? Стремите ли се да свидетелствате на хората за Спасението? Искате ли хората около вас да живеят вечен живот? Видна ли е радостта от Спасението ви в живота ви? И още много такива въпроси. Запитайте се дали сте добро свидетелство за Божията любов и ако не сте, се променете. Не си струва една толкова голяма любов да бъде помрачавана!

Бог прояви любовта си към нас. Той иска всеки един човек да чуе за тази любов, но иска и ние да живеем променения живот на негови деца, да бягаме от греха и да се стремим към святостта. Бъдете истински деца на Бога и добро свидетелство за това, което Той е направил за вас. Нека Бог да ни благослови. Амин.